

[Hartvig Frisch.]

noget lydhør, saa snart der fremkommer positive Enkeltheder, som kunde sigte til Forbedringer, eller som rører ved Ting, der er problematiske, og jeg har gjort mig megen Umage for under den langvarige Debat i Gaar og i Forgaars at høre meget nøje efter. Det forekommer mig, at den Hjælp, vi i Flertallet sagligt har faaet af den Debat, der har fundet Sted, og som kunde tjene til paa Punkter, der kunde fremdrages som svage, at forbedre, er meget ubetydelig.

Der har været nogle ganske enkelte Punkter, som jeg vil nævne. Det ærede Medlem Hr. Krag fremdrog § 31, der handler om Reglerne for Valgret. Det viste sig, at det ærede Medlem Hr. Villumsen straks paa Stedet kunde gendrive det ærede Medlem Hr. Krags Bemærkninger. Det var mig ogsaa paafaldende baade vedrørende denne Paragraf og § 32, med Hensyn til hvilken det ærede Medlem Hr. Krag efterlyste Stillingen rent valglovs teknisk, at det ærede Medlem aabenbart ikke havde set efter i Bilag 21, hvor der udtrykkeligt er skitseret netop de Forslag til Valglovsændringer, som samtidig blev oversendt fra det Udvalg, der havde med Lovforslaget om de borgerlige Rettigheder at gøre. Indvendingerne var derfor ikke dybtgaaende, der kan ikke siges at være peget paa noget, der virkelig kunde give Anledning til en saglig Rettelse, og jeg forstod ogsaa paa Slutningen af det ærede Medlems Bemærkninger, at det væsentlig sigtede til at afstive Venstres eget Forslag vedrørende Valgretten med den forbausende vage Formulering, Venstre selv har givet om Personer uden noget som helst nærmere Kriterium, og jeg forstaaer det, ærlig talt, som en rent agitatorisk Vending, puttet ind i Venstres Forslag, der skal bruges i Agitationen, men som det vil være rent umuligt fra et Administrationssynspunkt at haandhæve.

Jeg gaar derefter over til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschels Indvendinger vedrørende § 32, der omhandler Valgbarheden, og skal her straks til en Begyndelse sige, at den nye Formulering, som foreslaas af Flertallet, selvfølgelig hænger sammen med den paatænkte Lovgivning, som der ogsaa er fremsat Forslag om for den høje Rigsdag, vedrørende de borgerlige Rettigheder. Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel kan naturligvis med Rette pege paa, at den nye Formulering om Gyldigheden af Valg, som ikke mere indeholder det skarpe Begreb „borgerlige Rettigheder“ eller „en i den offentlige Mening vanærende Handling“, selv-

følgelig er vagere, og derfor kan det med Rette siges, at derved er en større Magt lagt i Rigsdagens Haand. Det interesserede mig meget, at det ærede Medlem Hr. Hasle straks deroverfor kunde fremhæve, at før den nugældende Straffelov traadte i Kraft, da man jo tidligere ikke havde haft det Domsbegreb „borgerlige Rettigheder“, havde begge Rigsdagens Ting gennem langvarig Praksis haft en langt større selvstændig Myndighed og et langt større selvstændigt Skøn, saa det straks paa Forhaand kan siges, at det, der sker ved Ændringen her, er, at vi nærmer os til denne tidligere Praksis. Man kan jo saa indvende — som jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel gjorde —, at der alligevel er den Forskel, at det skarpe Begreb „en i den offentlige Mening vanærende Handling“ i sig selv var et Holdepunkt. Se, det maa jo indrømmes, at naar hele vor Straffelovgivning gaar ud paa at fjerne den Skarphed i Begrebsbestemmelsen, der hidtil har været, af Hensyn til de uheldige Konsekvenser, som denne Begrebsskarphed har haft, nemlig at stille de Medborgere, der har gjort sig skyldige, saa uendelig slet, naar de senere skal prøve at komme ind i noget som helst borgerligt Erhverv, maa det erkendes, at § 32 har maattet formes under Vilkaar, hvor denne Begrebsskarphed mangler. Og der var intet i det, det ærede Medlem fremkom med, som kunde være en Støtte for Flertallet til at sige: Ja, lad os saa faa en ændret Formulering. Og det forekom mig, da jeg tænkte det igennem, at den heller ikke kan gives, for ligesom man vil se, at Lovforslaget om de borgerlige Rettigheder, der omfatter 50—60 Love, overalt i disse Love erstatter Udtrykket „borgerlige Rettigheder“ med mere eller mindre vage Vendinger, der passer paa vedkommende Virksomhed eller Erhverv, eller hvad det nu er; kan man ogsaa sige, at i den særlige Form for Virksomhed, som Rigsdagsvirksomhed er, maa Begrebet erstattes med dette: „værdig til denne Virksomhed“. Selv om jeg var meget lydhør over for Indvendinger, der blev gjort, tror jeg derfor ikke, at der vil kunne findes nogen Formulering, som ikke lægger det i Tingenes Haand at bestemme den Værdighed, der her er Tale om.

Jeg vil saa gerne gøre nogle Bemærkninger om § 38. Det ærede Medlem Hr. Krag vil jo meget gerne være umaadelig haard ved Flertallets Ændringsforslag, og han omtalte min Forelæsning over dem. Han har nu ikke rigtig hørt den, har jeg Indtryk af; det er jo det ærede Medlems egen Sag, bevares, men denne overordentlig